Overweging 20 juli 2025 16 e ZdhJ C 2025

Genesis 18, 1-10a en Lc 10, 38-42

Thema: gastvrijheid

Inleiding: op deze 16e zondag door het jaar, luisteren we naar Genesis en Lucas, waarin het gaat om gastvrijheid.
Gastvrijheid, het is een woord dat je gemakkelijk in de mond neemt,
- een woord dat erin gaat als koek, binnen de reclamewereld -
en mogelijk te gemakkelijk en vrijblijvend denk je, dat jij of wij ervoor gaan, dat het bij onze natuur en cultuur, hoort.
Als je er echt over nadenkt, weet je dat het toch niet zo'n gemakkelijk woord is, dat het confronterend kan zijn, moet zijn misschien ook wel..
Is het niet een voorwaarde voor een menswaardig leven hier op aarde?
Gastvrijheid vraagt om telkens opnieuw overdenken, omdat leven altijd ook verandering is; er nieuwe inzichten groeien, omdat je zelf groeit,
in het besef dat alles zegening kan zijn…..

Eerste lezing: Genesis 18,1-10a De Heer verscheen opnieuw aan Abraham, bij de eik van Mamre. Op het heetst van de dag zat Abraham in de ingang van zijn tent. Toen hij opkeek, zag hij even verderop drie mannen staan. Onmiddellijk snelde hij de tent uit, naar hen toe. Hij boog diep en zei: Heer, wees zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan, Ik zal wat water voor u laten halen zodat u uw voeten kunt wassen. Maak het u hier onder de bomen intussen gemakkelijk. Ik zal u iets te eten brengen, zodat u weer op krachten kunt komen voordat u verdergaat. Daarvoor bent u immers bij uw dienaar langsgekomen? Zij antwoordden: 'Dat is goed, ga uw gang.'
Abraham haastte zich naar de tent,naar Sara. 'Vlug,' zei hij, 'neem drie schepel fijn meel! Maak deeg en bak brood.' Daarna snelde hij naar de kudde, zocht een mooi kalf uit, en gaf dat aan de knecht, die het onmiddellijk klaarmaakte. Hij haalde boter en melk, nam het gebraden kalf en zette alles voor aan de gasten. Terwijl zij aten, bleef hij bij hen staan onder de boom.
'Waar is Sara, uw vrouw?' vroegen zij hem. 'Daar, in de tent ',antwoordde hij. Toen zei een van hen: 'Ik kom over precies een jaar bij u terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.' Sara die in de ingang van de tent stond , achter de man, hoorde dat. Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen ver achter haar. Daarom lachte ze in zichzelf.

Evangelie Lc. 10,38-42
Toen Jezus met zijn leerlingen verder trokken ging Hij een dorp in, waar Hij gastvrij werd ontvangen door een vrouw die Marta heette. Haar zus Maria, ging aan de voeten van de Heer zitten en luisterde naar zijn woorden. Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus mij al het werk alleen laat doen? Zeg haar dat ze mij moet helpen.' De Heer zei tegen

haar: ‘Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je druk over zoveel dingen. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.’

Overweging: Je zou zo gastvrij als Abraham willen zijn. Abraham zittend voor zijn tent, overdenkend dat God hem zeer welgezind is geweest op één ding, misschien wel zijn grootste verlangen na, dat hij een zoon zou krijgen met Sara, die hem het liefst is.
Het zien van de mannen in de verte grijpt hij aan om zijn leven invulling te geven, om gastvrij te zijn, zonder je vooraf ook maar een vraag te stellen over wie ze zijn of wat ze zouden willen…
Ik zou zo gastvrij als Abraham willen zijn, zo confronterend als Jezus….de mens tegenover je te willen zien als een gast, als een onontdekte bron, die toekomst belooft

Gastvrij zijn als Abraham, open willen staan voor onverwachte ontmoetingen met wie dan ook, het haalt het beste in jou en in je gast naar boven.
Het gaat om willen geven en ontvangen, om willen ontvangen en geven, zonder voorwaarden vooraf, dan kan het gebeuren dat dat ene grote verlangen waarvan je dacht dat het je nooit zou overkomen, gebeurt….

Marta gaat zitten aan Jezus’ voeten om ademloos te luisteren,
om als een spons in op te nemen wat er tot je komt...omdat je intuïtief,
bijna zeker weet, dat wat Hij, de gast je vertelt, jouw leven toekomst geeft…
Gastvrijheid heeft één ding nodig en dat is belofte,
dat je gelooft in de belofte, hoe dan ook...

Elke gast, elke vreemdeling willen zien als belofte, als iets goeds, waar je gelukkiger van wordt. De gave ontwikkelen om van gastvrijheid genieten, niet meer weten uiteindelijk wie de gast is, wie de gastheer;
ongemerkt vindt er een perspectiefwisseling plaats, je leven wordt intenser, krijgt inhoud, er groeien verhoudingen op basis van gelijkwaardigheid….
geluk
Gastvrijheid, als het brood dat naar mensen smaakt,
zou het daar ten diepste in alles, om gaan?